

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L.** nar. X., bytom L., proti žalovanému: *Sociálna poisťovňa, pobočka Levice, Sv. Michala 4*, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 9. mája 2003 č. 200-152-4002/2003-1, o dovolaní žalobcu proti uzneseniam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžso/16/2013-79 zo dňa 30. septembra 2013 a č. k. 9Sžso/17/2013-81 zo dňa 30. septembra 2013, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 9Sžso/16/2013-79 zo dňa 30. septembra 2013 uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/8/2011 – 53 zo dňa 16. októbra 2012 potvrdil. Účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 9Sžso/17/2013-81 zo dňa 30. septembra 2013 uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/8/2011 – 63 zo dňa 16. januára 2013 potvrdil.

Podaniami, doručenými Krajskému súdu v Nitre dňa 4. decembra 2013, označenými ako: uznesenie č. 9Sžso/16/2013 a č. 9Sžso/17/2013 sa vracia späť, žalobca nesúhlasil s rozhodnutiami najvyššieho súdu (č. k. 9Sžso/16/2013 a č. k. 9Sžso/17/2013 zo dňa 30. septembra 2013), namietajúc ich nejasnosť, zmätočnosť, porušovanie § 7 a § 8 zákona č. 40/1964 Zb., nedostatok právomoci § 7 a § 8 zákona č. 40/1964 Zb., čo je neodstrániteľná

právomoc súdu, aby porušoval spôsobilosť bez skúmania spôsobilosti, čo súd musí skúmať. Tvrdil, že ten, kto stratil spôsobilosť, do konca nemal žiadnu spôsobilosť, považuje sa to za nedostatok právomoci súdu /§ 7 a § 8 OSP/ a súd nemôže vydávať rozhodnutia s nedostatkom spôsobilosti byť účastníkom konania /§ 19 OSP/ cez zjavné chyby, a preto so zreteľom na uvedeného žalobcu, ktorý nemôže prevziať uznesenie s poukazom na § 7 ods. 1, zákona č. 40/1964 Zb. uznesenie vracia späť ako nedoručené účastníkovi konania.

Krajský súd v Nitre, uznesením č. k. 11S/8/2011-90 zo dňa 28. januára 2014 vyzval žalobcu, aby: 1/ uviedol, v akom rozsahu a z akých dôvodov napadá uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/17/2013 a 9Sžso/16/2013, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania, 2/ špecifikoval dovolací návrh (petit) svojich podaní a uviedol ako navrhuje, aby dovolací súd rozhodol o jeho podaniach, resp. aký návrh robí v predmetnej veci, 3/ súdu predložil takto doplnené a opravené podania v 2 vyhotoveniach, k odstráneniu väd podania mu uložil lehotu 10 dní od doručenia uznesenia.

Žalobca na výzvu súdu doručil krajskému súdu dňa 3. marca 2014 podanie označené ako odvolanie, v dôvodoch ktorého uviedol, že súd sa má zaoberať otázkou pasívnej legitimity, poukazom na to, že jednou zo základných podmienok konania je civilno-procesná subjektivita, ktorej predpokladom je hmotne právna subjektivita vo význame spôsobilosti mať určité práva a povinnosti podľa hmotného práva č. 200-152-4002/2003-1. Namietal, že bol porušený zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Rozhodnutie považoval za je nejasné, nezrozumiteľné. Uviedol, že súd zabraňuje súdnej ochrane iných cez nesprávnu interpretáciu a súd neaplikuje, že súd cez neodstrániteľné nedostatky, bez splnenia podmienok konania, bez právomoci pozmenil a konal v tom, čom konat' nemal /§ 7 § 8 OSP/, a že súd konal a zasahoval do základných práv a slobôd iných, cez iného, na koho bolo vydané rozhodnutie a zlegalizovanie do iných – rozhodnutie iného, aby neuznával čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Záverom uviedol, že preto podáva odvolanie podľa § 221 písm. f/ OSP, pričom – žalobca nemá žiadne hmotné právo, ani právnu subjektivitu, aby súd porušoval § 19 OSP, aby zlegalizoval porušenie zákona č.428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov, cez pozmeňovanie rozhodnutí, aby preskúmal rozhodnutie len len preto, že nie je nestranný.

Krajský súd v Nitre opätovne vyzval žalobcu na odstránenie väd uvedeného podania s poučením ako a v akom rozsahu má svoje podanie doplniť, k čomu mu uložil 10 dňovú lehotu, a to uznesením č. k. 11S/8/2011-99 zo dňa 31. marca 2014.

Žalobca na uvedenú výzvu súdu v podaní označenom ako uznesenie sa vracia späť zo dňa 30. apríla 2014 doručeným krajskému súdu dňa 7. mája 2014 zopakoval svoje tvrdenia.

Najvyšší súd posúdil uvedené podania žalobcu, posudzujúc ich podľa obsahu v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 41 ods. 2 a vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu, ako dovolanie.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 9Sžso/16/2013-79 zo dňa 30. septembra 2013 v spojení s uznesením č. k. 9Sžso/17/2013-81 zo dňa 30. septembra 2013 bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného – Sociálna poisťovňa- pobočka Levice zo dňa 9. mája 2003 č. 200-152-4002/2003-1, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti L. vrátiť preplatok na nemocenskom za obdobie od 7. septembra 2002 do 16. septembra 2002 v sume 1890 Sk, podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku – Správne súdnictvo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vyššie uvedené podania žalobcu a dospel k záveru, že konanie o nich treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný, teda vychádzajúc zo znenia právnej normy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu najvyššieho súdu je zrejmé, že proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný tak riadny ako aj mimoriadny opravný prostriedok a súčasne zo žiadneho ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plynie záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie vo veci zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. júna 2014

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ing. Dagmar Lojová